

ת"פ 14495/02/18 - מדינת ישראל נגד מוניר אבוסיבאן

בית משפט השלום קריית גת

22 מאי 2022

ת"פ 14495-02-18 מדינת ישראל נ' אבוסיבאן
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
נגד
מוניר אבוסיבאן
ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיון

המאשימה

הנאשם

הנאשם:

אני מצהיר כי יש בידי רישיון נהיגה להפקדה אך הוא לא עליי. הרישיון לא עלי כי אני באתי מעבודה. באתי עם הרכב אך לא באתי עם הארנק.

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען **בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן**, דוד פריאנטי (להלן: "**המתלונן**"), הינו הבעלים של **משאית** מסוג איווקו הנושאת לז. 8340580 (להלן: "**המשאית**").
2. במועד המפורט בכתב האישום, למשאית היו שני צרורות של מפתחות, האחד היה מצוי במשרדו של המתלונן והשני היה בשימוש של הלל אבו גוידר (להלן: "**הלל**").
3. במועד שאינו ידוע ובדרך שאינה ידועה, נגנב המפתח שהיה במשרדו של המתלונן.
4. ביום 30.01.2018 בשעה 12:00, החנה הלל את המשאית ברחוב לכיש 13, באשקלון.
5. אהרון גרינולד (להלן: "**המתלונן השני**"), הינו הבעלים של **רכב** הנושא לז. 2274410 (להלן: "**הרכב**").
6. ביום 21.12.2017 בסמוך לשעה 17:00, החנה המתלונן השני את הרכב ברחוב הפלמ"ח 27, באשדוד.
7. על פי הנטען **בעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן**, ביום 30.01.2018, התקשר לנאשם אחר שזהותו אינה ידועה המכונה על ידי הנאשם "מוחמד", והורה לו להגיע לאשקלון ולנסוע במשאית ולהעבירה במחסום תרקומיא וזאת בעבור סכום של 1,000 ₪.
8. בהמשך לכך, בשעה שאינה ידועה, אולם בין השעות 12:00-15:00 ברחוב לכיש 13, באשקלון, קיבל לידי

עמוד 1

הנאשם את מפתחות המשאית וכן את מספר הקודן מאחר שזהותו אינה ידועה.

9. מיד ובסמוך לכך, סייע הנאשם לאחר לגנוב את המשאית בכך שהניע את המשאית ונסע עמה, ונתפס בכך כ-150 מטרים לפני מחסום תרקומיא.
10. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **סיוע לגניבת רכב**, לפי סעיפים 413ב + 31 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
11. על פי הנתען **בעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן**, ביום 22.12.2017 בסמוך לשעה 02:00, ברחוב הפלמ"ח 27 באשדוד, הגיעו הנאשם ואחר והתפרצו בצוואת חדא לרכב בכך שפתחו את הרכב ונכנסו לתוכו במטרה לבצע גניבה או פשע.
12. הנאשם והאחר סיכמו מבעוד מועד כי הנאשם יקבל לידיו סכום של ₪ 2,000 עבור חלקו באירוע.
13. בעקבות קבלת דיווח מוקד 100, הגיע צוות שוטרים למקום והנאשם והאחר נתפסו בכך ברכב, בעוד הנאשם יושב בכיסא הנוסע הקדמי והאחר במושב הנהג.
14. מיד עם הגעת השוטר איגור והמתנדב הראל למקום, פרק הנאשם מהרכב והחל בבריחה רגלית כאשר השוטר איגור דולק בעקבותיו וקורא לעברו "עצור משטרה", כשגם האחר פרק מהרכב והחל בבריחה, אולם הלה לא נתפס.
15. השוטר איגור בסיועו של השוטר צחי הצליח להשיג את הנאשם והודיעו לו כי הוא עצור, והשוטר איגור העביר את הנאשם לידי המתנדב הראל.
16. לאחר מכן, בוצע מרדף רגלי נוסף אחר הנאשם עד אשר הוא נתפס ונאזק ברחוב הבעל שם טוב באשדוד. במעשיו אלו התנגד הנאשם למעצרו בכך שהוא דחף את השוטר.
17. עוד נטען, כי במועד המפורט לעיל, החזיק הנאשם בצוואת חדא עם האחר בכלי פריצה הכוללים כלי חיתוך, כלי פריצה, מברגים, קאטר, ומפתח צינורות.
18. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **התנגדות למעצר**, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, **החזקת מכשירי פריצה בצוואת חדא** לפי סעיפים 409 + 29 לחוק העונשין, תשל"ז, 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") **ופריצה לרכב במטרה לגנוב בצוואת חדא** לפי סעיפים 413 וסיפא 29+ (א) לחוק העונשין.
19. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.
20. בעניינו של **הנאשם התקבלו כמה תסקירים מאת שירות המבחן** הנושאים אופי חיובי, ובסופם המלצה לבכר בעניינו את הפן השיקומי ולהשית עליו עונשים בדמות הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, וצווי מבחן ושל"צ. בתסקירים אלה עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים

הרלוונטיים לשאלת העונש.

21. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 04.04.2022, עולה כי הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות.

22. למען שלמות התמונה יצוין, כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 8 חודשים בעבירות אלימות שהושת עליו במסגרת ת"פ 27503-09-13 (שלום רמלה) **מדינת ישראל נגד אבו סהיבאן ואח'** (03.06.2015) (להלן: "**המאסר המותנה**"; "ת/3"), (הערעור שהגיש הנאשם על גזה"ד במסגרת עפ"ג 21265-07-15 (מחוזי מרכז-לוד) נדחה בהסכמת הצדדים), כשהצדדים חלקו ביניהם בשאלת תחולתו של המאסר המותנה על המקרה שבעניינינו (כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים).

23. עוד ולמען שלמות התמונה יצוין, כי הטיעונים לעונש נשמעו בשתי פעימות, לאחר שבתום שלב הטיעונים לעונש ההגנה עתרה לקבלת תסקיר עדכני בעניינו של הנאשם מאת שירות המבחן.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

24. המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, בדגש על כך שמדובר בשני אירועים שונים ונפרדים, כשעבירת גניבת הרכב בוצעה על ידי הנאשם כשהוא מסייע לאחר, וכי רק בזכות עבודה מאומצת של אנשי אכיפת החוק הלה נתפס בכף ליד המחסום, ואילו עבירת הפריצה לרכב בוצעה על ידי הנאשם בצוותא עם אחר, בתחום, בתכנון מראש ושימוש בכלי פריצה. לאור כל אלה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה כדלקמן: מתחם עונש הולם לעבירת הסיוע לגניבת רכב שינוע בין 10-24 חודשים מאסר בפועל; מתחם עונש הולם לעבירת הפריצה לרכב בצוותא חדא שינוע בין 4-12 חודשים מאסר; מתחם עונש הולם לעבירת החזקת מכשירי פריצה שינוע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר; ומתחם עונש הולם לעבירת ההתנגדות למעצר שינוע בין מאסר מותנה ועד ל- 6 חודשים מאסר. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ומבלי שהתעלמה משיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, עתרה המאשימה שלא לקבל את המלצת השירות לעניין העונש, וסברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני למתחמים, להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם חלקו בחופף וחלקו במצטבר, וכן להטיל על הנאשם ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל, פסילה מותנית, ופיצוי למתלוננים.

25. **מנגד**, ההגנה הטעימה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם אירוע כולל אחד, וביקשה להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה, בעברו הפלילי של הנאשם שאינו מכביד הכולל הרשעה אחת בלבד; בתקופה שבה הנאשם היה נתון במעצר בגין מעורבותו בתיק זה; בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות; בהליך הטיפולי המרשים אותו עבר הנאשם במסגרת שירות המבחן; ובאמור בתסקירים החיוביים שהתקבלו בעניינו. כמו כן, ביקשה ההגנה להתחשב בכך שהאחר שביצע עם הנאשם את עבירת הפריצה לרכב לא נתפס ולא נענש בגין מעשיו. בסיכומו של דבר, ומשסברה כי המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם אינו חל בעניינינו, עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. לחילופין, ביקשה ההגנה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם נוכח ההליך הטיפולי מעורר הרושם אותו עבר הנאשם, תוך שבית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה וישית על הנאשם את הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן, וענישה נלווית.

26. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", לקח אחריות על מעשיו, וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש בשל ההליך הטיפולי שבו הוא משולב במסגרת שירות המבחן; חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות; מסלול חייו הנורמטיבי מאז הן בוצעו; ונסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

27. משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (03.09.2015) (להלן: "**עניין דלאל**"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד.
28. הדברים אמורים בשים לב לעובדה כי עסקין בעיקר בשתי עבירות רכוש שכוונו כנגד רכבים, שבוצעו בסמיכות יחסית של זמן, וליתר דיוק, בתוך תקופה של כחודש, ועת העבירות בוצעו באזור גאוגרפי סמוך. כמו כן נראה כי תכנון מוקדם אחד עמד ברקע של שני האירועים, עת הנאשם ביצע את העבירות באופן דומה יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (ויכול שהמדובר באותו אדם), והכול בעבור תמורה כספית. בנוסף לאלה, אף המאשימה מצאה לנכון לכלול את שני האישומים באותו כתב אישום, דבר המצביע על הזיקה הקיימת לשיטתה בין המקרים. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי המדובר במסכת עבריינית אחת ושמאחוריה עומד תכנון מוקדם אחד. בהינתן כל האמור, כך לידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל אישום כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.
29. ממילא יצוין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ ג' (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, [פורסם בנבו] (26.12.2013)).
30. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

31. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
32. **באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו**, הרי שבעצם ביצוע העבירות של **סיוע לגניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב והחזקת מכשירי פריצה**, פגע הנאשם בראש ובראשונה בערך של שמירה על קניינו של הפרט, וכפועל יוצא מכך גם בערך חברתי המוגן של שמירה על סדר חברתי תקין. מעבר לנזק הכלכלי הישיר שנגרם עקב ביצוע עבירות רכוש ברכב, הרי שעבירות אלו אף מקימות נזק כלכלי עקיף בדמות העלאת פרמיות הביטוח, וגורמות עגמת נפש רבה לבעל הרכב אשר מגלה כי אחר חמד את רכשו. בשים לב לאמור, ולנוכח שכיחותה של התופעה, נדמה שלא בכדי בחר המחוקק לייחד סימן (תת-פרק) שלם בחוק העונשין אשר יעסוק בעבירות בקשר לרכב (סימן 11 בפרק י"א). בדברי ההסבר לתיקון מס' 32 לחוק העונשין (דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 32),

התש"ן-1989, ה"ח 1959, 26), שבמסגרתו הוסף סימן זה, צוין כי: **"כלי הרכב בהרבה מובנים דומה מאד לביתו של האדם. הוא משמש גם אמצעי תנועה וכלי עבודה להרבה מאד אנשים. במובנים רבים הרכב הוא שלוחת ביתו של הפרט."**

33. בעצם ביצוע עבירת **התנגדות למעצר**, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים ואתגר את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית. אל לנו כחברה המכבדת את שלטון החוק לאפשר שיבוש עבודתם התקינה של נציגי החוק ופגיעה בהם בפרט. ברי, כי מעשים כגון אלו אשר ביצע הנאשם פוגעים ביכולת של נציגי אכיפת החוק למלא את תפקידם כהלכה.

34. לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, טיבן ואופיין כפי שיפורט להלן, סבורתי כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מצויה ברף **שאינו נמוך כלל ועיקר**.

35. **במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות באישום הראשון**, בית משפט שוקל את העובדה כי על אף שהנאשם הורשע בעבירת **סיוע**, הרי שלנאשם הייתה **תרומה משמעותית לביצוע העבירה** שנעשתה בהוראתו של אחר, כאשר תפקידו המוגדר של הנאשם היה להגיע לאשקלון, לנסוע במשאית ולהעבירה במחסום תרקומיא וזאת בתמורה לסכום של 1,000 ₪. כן ולחומרה, הבאתי בחשבון כי הנאשם סייע לגנוב **משאית**, וברי כי המדובר ברכב ששווי גבוה באופן יחסי משווי של רכב אחר.

36. עוד יש ליתן את הדעת לכך, שמכתב האישום המתוקן עולה כי עובר לביצוע העבירה קדם מצדו של הנאשם תכנון ברמה כזו או אחרת, עת הנאשם קיבל הוראות מאחר המוכנה "מוחמד", תוך שלנאשם נמסרו מאחר שזהותו אינה ידועה מפתחות המשאית והקודן מבעוד מועד, וכי רק בזכות פעולתם המאומצת של אנשי אכיפת החוק הנאשם נתפס בכך כ-150 מטרים לפני המחסום בעודו מניע את המשאית ונוסע בה.

37. בנוסף ולחומרה, מעשיו של הנאשם באישום זה נעשו בשעות הצהריים, ובכך הייתה טמונה סכנה ל"התפתחות אלימה", כאשר בעליה של המשאית עלול היה להיתקל בנאשם, מה שבתורו יכול היה להביא בנקל לעימות פיזי של ממש וכתוצאה מכך אף לפגיעה בגוף ובנפש (ראו למשל, בש"פ 45/10 **פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל**, (נבו, 08.01.2010), שם אמנם דובר בהליכי מעצר, תוך שכב' השופט י' עמית התייחס לעבירות של התפרצות לדירה וגניבת רכב, אולם ברי כי הרציונל העומד מאחורי הדברים יפה גם לענייננו).

38. **במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות באישום השני**, לא ניתן להתעלם מהנסיבות לחומרה שאפפו את מעשיו של הנאשם ובהן, העובדה כי הנאשם פרץ בצוואת חדא עם אחר לרכב, תוך התארגנות ותכנון מוקדם ניכר, עת הנאשם והאחר סיכמו מבעוד מועד כי הנאשם יקבל לידיו סכום של 2,000 ₪ עבור חלקו באירוע ועת השניים הצטיידו מבעוד מועד במגוון כלי פריצה, ובהם, כלי חיתוך, כלי פריצה, מברגים, קאטר, ומפתח צינורות. עוד ולחומרה, השניים פרצו לרכב בכך שהם פתחו את הרכב ונכנסו לתוכו במטרה לבצע גניבה או פשע, תוך שאת מעשיהם הם ביצעו באישון לילה דבר שיש בו פוטנציאל להתפתחות אלימה, כשגם כאן, בזכות פעולתם המאומצת של אנשי אכיפת החוק, הנאשם והאחר נתפסו בכך בעוד הנאשם יושב בכיסא הנוסע הקדמי של הרכב ואילו האחר במושב הנהג.

39. הצטברות הנסיבות לחומרה שאפפו את מעשיו של הנאשם לא תמו בכך, ובשעה שהגיעו שוטרים למקום, החל הנאשם בבריחה רגלית בכוונה להימלט, ולא שעה לקריאת השוטר לעצור; ולאחר המרדף שבו נתפס הנאשם, הלה ניסה להימלט בשנית ובוצע כנגדו מרדף נוסף, שהסתיים באיזוק הנאשם, לא לפני שהנאשם אף הספיק לדחוף את השוטר שעצר אותו. מ"מבט על" על האירוע בכללותו מצטיירת בעיניי תמונה מטרידה המשקפת התנהגות עבריינית, המאפיינת את דרכם של ברוינים, שבה הנאשם מפגין זלזול בוטה כלפי השוטרים, המלמד כי ציות לאנשי אכיפת החוק אינם נר לרגליו.

40. עוד ולחומרה, הבאתי בחשבון כי הנאשם הורשע בעבירות רכוש הקשורות ברכב בשני מועדים שונים, דבר המקנה את הרושם כי אין המדובר במעידה חד פעמית מצדו של הנאשם, אלא על זילותו כלפי רכשו של האחר ורצונו להרוויח כסף קל תוך כדי ביצוע עבירות רכוש.

41. אשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם ייאמר, כי מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה כי נגרם נזק מוחשי למשאית או לרכב, ומכאן שניתן להניח לטובת הנאשם שהרכבים הוחזרו לבעליהם, כך שנדמה כי בסופו של יום לא נגרם נזק כלכלי ממשי. ואולם, לא ניתן להתעלם מעוגמת הנפש הרבה שנגרמה למתלוננים אשר גילו כי רכבם נגנב או נפרץ. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהנזק הכלכלי הפוטנציאלי הרב שהיה טמון במעשיו של הנאשם, שכן ברי כי אם הנאשם לא היה נתפס בכך היה נגרם נזק גבוה בהרבה מזה שנגרם בסופו של דבר.

42. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הנאשם הורשע בשילוב של מגוון עבירות ובהן עבירת סיוע לגניבת רכב, פריצה לרכב במטרה לגנוב, החזקת כלי פריצה, ועבירה של התנגדות למעצר. מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב והחזקת כלי פריצה (תוך שלעיתים נלוו לעבירות אלה עבירות נוספות), בדרך כלל נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ברף הגבוה, ועד לכמה שנים מאסר מאחורי סורג וברית, וראו בעניין זה, למשל, רע"פ 1052/17 מחמד גברין נ' מדינת ישראל (נבו, 12.03.2017); עפ"ג (מחוזי - מרכז) 2177-11-20 שמאסנה(עציר) נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 17.01.2021); רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל (נבו, 23.06.2015); רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (נבו, 24.02.2015); עפ"ג (מחוזי ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה (נבו, 14.09.2016); ע"פ (מחוזי - מרכז) 48705-06-19 צלאח(עציר) נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.12.2019); עפ"ג (מחוזי מרכז) 30981-02-20 צהיב זמארי נגד מדינת ישראל (לא פורסם, 30.11.2020); עפ"ג (מחוזי י-ם) 57089-03-14 עודי מחפוז נ' מדינת ישראל (נבו, 02.07.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 24052-12-15 מוסטפא 17725-07-16 פאדי שוויקי נ' מדינת ישראל (נבו, 11.05.2017); עפ"ג (מחוזי י-ם) 24052-12-15 מוסטפא סלאיימה נ' מדינת ישראל (נבו, 17.05.2016); עפ"ג 32262-02-17 זינצקובסקי נגד מדינת ישראל (נבו, 19.03.2017); ת"פ (שלום י-ם) 10643-05-18 מדינת ישראל נ' יוסף עבאסי (נבו, 04.11.2018); ת"פ (שלום י-ם) 60682-12-18 מדינת ישראל נ' נור אבו צביח(נבו, 06.01.2021); ת"פ (שלום פ"ת) 6706-01-13 מדינת ישראל נ' לוסין מגארי (נבו, 10.11.2014); ת"פ (שלום רמ') 51619-03-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' מניוב מנטלוט (נבו, 09.06.2015); ת"פ (שלום ת"א) 47711-10-14 מדינת ישראל נ' מחמד מוגרבי (נבו, 09.03.2016).

43. עוד יש להעיר, ובכל הנוגע לסוגיית מתחמי הענישה שיש לקבוע בעניינים של המסייעים לגניבת רכב, כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש ההולם בעניינים הינו מחצית מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה המושלמת של גניבת רכב. אכן, לפי סעיף 31 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבור עבירה הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בסיוע לעבירה זו אחרת צריך להיבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו צריכה להיעשות בהתאם לכלל הפרמטרים הנקובים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיוע עצמו. כך למשל, בהנחה שלעבירת גניבת רכב, בנסיבות מסוימות, נקבע מתחם עונש הולם כזה או אחר, הרי שעדיין לא ניתן לומר בצורה אוטומטית שבגין כל סיוע באשר הוא לביצועה של אותה עבירה ייקבע מחצית מהמתחם האמור. זאת כאשר ברי כי אין דינו של סיוע בדמות תצפית והתראת הגנב מפני שוטרים, למשל, כדין סיוע בדמות גניבת הרכב בפועל והסעתו כבמקרה דנן. בהקשר זה, נתתי דעתי (כאמור זה מכבר), לכך שהסיוע המיוחס לנאשם הינו סיוע של ממש, המצוי ברף חומרה גבוה, עת שלמעשה הלה ביצע את מעשה הגניבה בפועל בכך שהוא הניע את המשאית ונסע עמה עד שנתפס בכך סמוך למחסום, אם כי ייאמר כי לא נעלם מעיני שבסופו של יום הורשע הנאשם בעבירת סיוע לגניבת רכב, ולא בגניבת הרכב עצמו.

44. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת התנגדות למעצר, עיון בפסיקה מעלה כי בגין עבירה זו נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה הנעים בין מאסר מותנה ועד למספר חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ראו למשל בעניין זה, ת"פ (שלום רח') 44020-10-16 מדינת ישראל נ' טל בוזגלו (נבו, 14.05.2018); ת"פ (שלום נת') 72466-12-19 מדינת ישראל נ' גאק יעקב חגג (נבו, 02.12.2021); ת"פ (שלום ת"א) 55755-10-15 מדינת ישראל נ' אורי משיח משה דוק (נבו, 03.12.2019); ות"פ (שלום אי') 28354-12-16 מדינת ישראל נ' סטניסלב נטחין (נבו, 10.05.2018).
45. לבסוף, לא נעלמה מעיני גם הפסיקה שהוגשה לעיוני מטעמה של המאשימה (בכל הנוגע למתחמי הענישה הנוהגים), ובהחלט היה בה כדי להאיר את עיניו של בית המשפט. יחד עם זאת, הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, על גזר הדין בת"פ (שלום ת"א) 20832-06-15 מדינת ישראל נ' שריף אבו גאלי (נבו, 29.11.2015), הוגש ערעור שהתקבל בחלקו - במסגרת ע"פ (ת"א) 5406-01-16 מוחמד תאקי נ' מדינת ישראל (נבו, 16.03.2016), והעונש שהושת על הנאשמים הומתק מעט. כך, גם בת"פ (שלום ב"ש) 38171-10-13 מדינת ישראל נ' עודדי בן עבד אל רחמן אבו אלקיעאן (נבו, 22.03.2015), שם הוקל עונשו של הנאשם במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 48440-04-15 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל ואח' (לא פורסם, 16.09.2015), מ-10 חודשים מאסר בפועל ל-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.
46. כך או כך, ממילא נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולה מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (נבו, 08.06.2015)). מה גם, שהלכה היא כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (נבו, 25.06.2013)).
47. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המפורטים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שאלה פורטו לעיל, בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם ינוע במקרה דנן בין 9 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשים מאסר בפועל, וכל זאת לצד ענישה נלווית.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

48. ראשית חכמה, אדון במחלוקת שניטשה בין הצדדים באשר לתחולת המאסר המותנה בעבירות אלימות התלוי ועומד כנגד הנאשם על המקרה שלפנינו. בעניין זה, המאשימה הטעימה כי במסגרת עבירת ההתנגדות למעצר שבה הודה והורשע הנאשם, האחרון הודה בכך שהוא דחף את השוטר, כשהדחיפה מגלמת בתוכה אלמנט של אלימות, שיש בכוחה להפעיל את המאסר המותנה בענייניו.
49. מנגד, לשיטת ההגנה, המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם אינו חל משני טעמים, הטעם הראשון הינו שעבירת ההתנגדות למעצר אינה בגדר עבירת אלימות, אלא יותר עבירה של פגיעה בסדר הציבורי או בסדרי השלטון, ואילו הטעם השני הינו כי השכל הישר מורינו שלא ניתן להפעיל את המאסר המותנה בן 8 החודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם על עבירת ההתנגדות למעצר עת העונש העומד בצדה של העבירה הוא נמוך יותר מאורכו של התנאי ועומד על 6 חודשים מאסר בלבד.
50. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בעניין זה מצאתי לקבל את עמדת המאשימה, ואנמק.
51. עיון בת/3, מעלה כי התנאי שהושת על הנאשם נוסח כדלקמן: "אני מטילה על הנאשם מאסר למשך 8 חודשים אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם בתוך 3 שנים יעבור עבירות אלימות או ניסיון לעבור עבירות אלימות". כידוע, לפי מבחני הפסיקה, שאלת הפעלת המאסר המותנה אינה בגדר מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-עניני, שבו על בית המשפט לעמוד על התנהגותו של הנאשם בעבירה הנוכחית, ולבחון האם יש בה לקיים את

יסודות עבירת התנאי: "המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-עניני. השאלה אינה אם הנאשם הועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאי...אלא השאלה היא אם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירת התנאי...מכאן מתבקשת אף מסקנה שנייה: ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה" (ראו לעניין זה, ע"פ 49/80 עמוס מסילתי נ' מדינת ישראל, לד(3) 80 (1980); ע"פ 287/06 וואחיד נעים עומר נ' מדינת ישראל (נבו, 21.01.2007); ות"פ 63971-07-17 מדינת ישראל נגד ויטלי סמסונוב (לא פורסם, 01.04.2019) (שם נדון העניין באריכות)).

52. ברוח הדברים האמורים, לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנה בא כוח הנאשם (ת"פ (ב"ש) 2300/09 מדינת ישראל נגד חנניה פנחס (נבו, 28.10.2009), שם הנאשם התנגד למעצרו בכך שהוא הזיז מעל פניו את השוטר במטרה למנוע ממנו לעוצרו ואולם, ובשונה מכך הנאשם בענייניו הודה והורשע בכך שהוא דחף את השוטר, כשברי כי מעשה הדחיפה טומן בחובו אלמנט של אלימות בצורה מובהקת.

53. יוצא אפוא, כי ההשוואה הראויה שעל בית המשפט לעורכה הינה בין יסודות עבירת התנאי (עבירת אלימות), לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם ואין זה מעלה או מוריד מהי כותרת העבירה שבגינה הורשע הנאשם. מהשוואה זו נלמד, הלכה למעשה, כי הנאשם נקט באלימות כלפי השוטר. הנה כי כן, המסקנה האחת והיחידה המתבקשת הינה כי התנהגותו הפלילית של הנאשם דה-פקטו מקיימת את היסודות העובדתיים של עבירת התנאי (עבירת אלימות). לא זו בלבד אלא שממילא עיון בסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969, מעלה כי עבירת ההתנגדות למעצר שבה הודה והורשע הנאשם טומנת בחובה אלמנט של אלימות: "המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו ...

54. בנוסף לאלה, ועם מלוא חריפותה, אין בידי לקבל את טענתה הנוספת של ההגנה, לפיה הגיונם של דברים מוביל למסקנה כי אין מקום להחיל על המקרה שלפנינו את המאסר המותנה שאורכו עומד על 8 חודשים מאסר, בעוד העונש העומד בצדה של עבירת התנגדות למעצר (שבגינה מבקשת המאשימה להפעילו), עומד על 6 חודשים מאסר בלבד. הטעם לדחיית טענת ההגנה נעוץ בכך שעונש המאסר המותנה בן 8 החודשים שהוטל על הנאשם במסגרת גזר הדין הקודם, הינו בגדר עונש שהוטל על הנאשם בגין העבירה הקודמת שעבר הנאשם (עבירה של תקיפת זקן בצוותא לפי סעיף 368(א) + 29 לחוק העונשין), ועל כן אין קשר של ממש בין העובדה שהעונש העומד בצדה של העבירה הנוכחית נמוך יותר מאורכו של המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בגין העבירה הקודמת. כידוע, עונש מאסר בפועל ועונש מאסר מותנה הוא אותו עונש, ולמעשה, עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בגזר הדין הקודם הוא בבחינת מאסר שריצויו נדחה (ראו לעניין זה, רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, נה (3) 1 (2001), להלן: "עניין ריזי"), ולראיה, נקבע בחוק כי אין להטיל עונש מאסר (בפועל או על-תנאי) החורג מהעונש המרבי הקבוע בחוק בגין אותה עבירה (סעיף 35(א) לחוק העונשין וכן עניין ריזי, לעיל). משכך, נראה בבירור כי המאסר המותנה הוא עונש נמשך לעבירה הקודמת, ועל כן אין משמעות לעובדה שהעונש המרבי בגין העבירה הנוכחית המפעילה את התנאי קצר מעונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

55. מכל האמור, מצאתי כי המאסר המותנה בן 8 החודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם הינו בר הפעלה במסגרת התיק שלפניי.

56. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט עמוד 8

- לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.
57. במסגרת זו, בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי הנאשם הכולל הרשעה אחת מיום 03.06.2015, בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש שבוצעה בשנת 2013, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה למשך 8 חודשים (ראו, "**המאסר המותנה**", לעיל), קנס ופיצוי.
58. עוד ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בשמיעת העדים.
59. עוד הבאתי במכלול שיקולי את העובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום בוצעו עוד בסוף שנת 2017 ובתחילת שנת 2018, אם כי, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק להגנה שלה חלק עיקרי אם לא לומר בלעדי בהתמשכות ההליכים, עם זאת, מצאתי ליתן משקל לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם, שיתף פעולה עם שירות המבחן ונמנע מלהסתבך בפלילים. כמו כן, שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר וזאת בשים לב לגילו הצעיר באופן יחסי וחרף העובדה כי הכלא אינו זר לו (כפי שעולה מחוות דעת הממונה מיום 04.04.2022, הנאשם ריצה את עונש המאסר בעבודות שירות שנגזר עליו במסגרת עפ"ג 21265-07-15 (מחוזי מרכז-לוד), מאחורי סורג וברח בשל הפסקה מנהלית של העבודות לאחר שהלה לא התייצב לביצוע עבודות השירות (למעט 9 ימים)).
60. בנוסף לאלה, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור תקופה מסוימת מאחורי סורג וברח, וכי במשך תקופה נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתי כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד, וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.
61. כמו כן, הבאתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. **כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 03.01.2021**, התרשם שירות המבחן כי אמנם הנאשם מודה בביצוע העבירות, אך הוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, ומשליך את האחריות על המעשים המיוחסים לו על גורמים אחרים; לנאשם גישות מקלות בתחום הרכוש וכלפי גורמי אכיפת החוק; וכי הלה מפגין קושי להתייחס לבעייתיות ולסיכון הקיימים במעשיו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם שואף לשנות את אורחות חייו ולקיים אורח חיים נורמטיבי. לאור כל האמור שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית, והנאשם הביע נכונות להירתם להליך מעין זה.
62. **כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 12.04.2021**, נוכח העדר בהירות ביחס לנזקקותו הטיפולית של הנאשם בתחום הסמים, והעדר בהירות באשר למוכנותו ומסוגלותו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, המליץ השירות על תקופת דחייה לצורך גיבוש עמדתו.
63. **כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 04.07.2021**, שירות המבחן ציין כי בדיקות השתן שמסר הנאשם היו נקיות משרידי סם; וכי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המתקיימת אחת לשבוע, שמטרתה הבניה של התנהגות נורמטיבית וצמצום עבריינות. שירות המבחן ציין כי הנאשם מראה מוטיבציה רבה בטיפול ונמצא בשלב ראשוני והתחלתי. בסופו של יום, ובשל העובדה שהנאשם החל בהליך טיפולי והביע רצון לחיות חיים נורמטיביים, מחד גיסא, ונוכח התרשמות השירות כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ועדיין מגלה קושי לערוך תהליך של התבוננות פנימית וביקורתית על דפוסי המכשילים, מאידך גיסא, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה בדמות מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, וצו מבחן על מנת שהנאשם ימשיך בהליך הטיפול.
64. **כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 15.07.2021**, ולאחר שהובא לידיעת השירות כי תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות וצו מבחן וכן להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו. להמלצתו זו הגיע השירות לאחר חשיבה והערכה

מחודשת בעניינו של הנאשם, ולאחר שהשירות שקל את שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם; רמת המחויבות של הנאשם למשפחתו; יכולותיו החיוביות; והמוטיבציה וההתמדה שהלה מגלה במסגרת ההליך הטיפולי.

65. **כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 03.01.2022**, הנאשם המשיך את השתלבותו בקבוצה הטיפולית, ועל אף שהלה החסיר כמה פגישות מסיבות שונות, מנחת הקבוצה עדכנה כי מהטיפול עולה שהנאשם הינו בחור רציני, אותנטי, אשר עושה מאמצים להגיע למפגשים הטיפולים; בעל יכולת בחינה עצמית ולקחת אחריות אישית על מעשיו; ומשתתף בקבוצה באופן משביע רצון. בשקלולם של חומרת העבירות, ועברו הפלילי של הנאשם מצד אחד, והשתלבותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית, ההתמדה שהוא מפגין והשתתפותו הפעילה בקבוצה, השינוי בחשיבתו והתנהגותו וכברת הדרך החיובית שהוא עשה עד כה, והמוטיבציה שהוא הביע להעלות את חיו למסלול לחיים נורמטיבי מצד שני, המליץ השירות לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי וחזר על המלצתו העונשית להשית על הנאשם ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן, שתהווה עבורו מסר משמעותי ותחזק את מאפייניו החיוביים.

66. **וכעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 05.04.2022**, עדכן שירות המבחן כי הנאשם ממשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית באופן משביע רצון (על אף כמה היעדרויות); ומגלה אחריות בהליך הטיפולי ונראה שהוא מבין את חשיבותו. לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, השתלבותו בקבוצה הטיפולית, מאמציו להגיע למפגשים (על אף קשייו אל מול מקום עבודתו), כמו גם שאיפותיו הנורמטיביות **וכברת הדרך החיובית שהוא החל בה**, המליץ שירות המבחן פעם נוספת להטיל על הנאשם ענישה שיקומית כפי שפורטה בראשית הדברים.

67. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי לא נעלם מעיני כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית החל מיום 10.05.2021, אשר מטרתה הינן בין היתר עיסוק ובחינה של דפוסי התנהגות וחשיבה, וויסות עצמי, גבולות ושליטה, תוך הבניה של התנהגות נורמטיבית וצמצום עבריינות, קבוצה המתקיימת אחת לשבוע, כאשר הנאשם השתתף במרבית הפגישות הטיפוליות אליהן הוא זומן. אכן, דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז ביצוע העבירות, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם משקיע מאמצים מתוך מטרה אמיתית לחיות חיים נורמטיביים ותקינים, מגלה מוטיבציה כנה לערוך שינוי בחייו, מעידים כי הלה מבקש לשקם את חיו ולהשיבם למסלול נורמטיבי. עם זאת, ובסופו של יום, ובהינתן התרשמות שירות המבחן כי מבלי לגרוע מכברת הדרך שעשה הנאשם עד כה אזי הלה מצוי אך **בתחילתו של הליך השיקום** - לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי, שכן נדמה כי הנאשם מגלה **"ניצני שיקום"** בלבד, וכי לנאשם עוד צפויה דרך טיפולית ארוכה, וכי עד להשלמת הליך השיקום עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות מתחום הרכוש, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות.

68. כידוע, יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חיו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון **באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם**, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים **סיכויי שיקום מובהקים** המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (נבו, 01.07.2019). ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחם הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) **לחוק העונשין** - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".

69. על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים

כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (נבו, 16.09.2015); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (נבו, 24.05.2016)).

70. הנה כי כן, לא התעלמתי מהמלצותיו העונשיות של שירות המבחן יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה (4) 313, 318 (1981); ע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל, (נבו, 17.05.2015); רע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל, (נבו, 17.12.2013); ורע"פ 5212/13 שמעון נ' מדינת ישראל, (נבו, 29.08.2013)).

71. גם לגופו של עניין אומר בזהירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית, אשר איננה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

72. ודוק, אל נא יקל בעיניו של הנאשם המשקל שבית המשפט מעניק במקרה זה לאינטרס השיקום, שאלמלא כן, ואילולא הנאשם היה נרתם להליך הטיפולי, ונמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים כי אז היה נגזר עליו עונש בגדרי מתחם הענישה והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו היה מופעל (לפחות בחלקו), במצטבר לעונש שהיה מושת עליו בגדרי המתחם, מה שבתורו היה עלול להביא להשתת עונש מאסר ממושך לריצוי מאחורי סורג ובריה.

73. ומן התם אל הכא, אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובשקלול של מכלול הנסיבות אשר פורטו לעיל, על פניו, היה מקום להשית על הנאשם ענישה מחמירה. דא עקא, ולאחר ביצוע שקלא וטריא בנושא, ולא בלי התבלטות, מצאתי כי באיזון הראוי בין עוצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב ל"ניצני השיקום" ולשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן; לנסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו הצעיר באופן יחסי; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - ניתן בזו הפעם למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש הראוי שנקבע על ידי, ולהשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף המקסימלי, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו בחופף. לצד האמור, על מנת שחומרת מעשיו של הנאשם תמצא את ביטוייה בענישה שתושת עליו, מצאתי להשית על הנאשם עיצומים כספיים משמעותיים.

74. בשים לב לשיקולים שיש לשקול לקולה, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר על הנאשם את ימי המעצר שבהם הלה שהה מאחורי סורג ובריה.

75. לבסוף, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי ההליך הטיפולי נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידעיה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם לא ימנע מביצוע עבירות בזכות ההליך הטיפולי שעבר, אולי יעשה כן מאימת הדין.

76. כללם של דברים, מצאתי להשית עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 04.04.2022, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 01.06.2022, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה בעיריית אופקים, בכתובת: הרצל 40, אופקים. הנאשם יעסק במקום ההעסקה חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00

או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.
מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה ישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. הריני מורה על הפעלת המאסר המותנה שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 27503-09-13 (שלום רמלה) מדינת ישראל נגד אבו סהיבאן ואחרים (03.06.2015), כך שירוצה כולו בחופף לעונש שנגזר עליו בסעיף א' לעיל.
למען הסר ספק, יובהר כי בסך הכול ירצה הנאשם 9 חודשים מאסר בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירות רכוש מסוג פשע או כל עבירה מסוג פשע בניגוד לפרק י"א, סימן ה1 בחוק העונשין.

ד. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או כל עבירה מסוג עוון בניגוד לפרק י"א, סימן ה1 בחוק העונשין.

ה. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור עבירת התנגדות למעצר.

ו. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן זה.

העתק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן.

ז. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן, ע"ת/1.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תשולם בתוך 60 יום.

ככל שלא ניתן לקזז את סכום הפיצוי מסכום ההפקדה אזי הפיצוי ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ח. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן, ע"ת/3.

הפיצוי ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם ביום 1.9.2022.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

ט. קנס 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם ביום 1.2.2023.

י. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 15,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה מן העבירות שבהן הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

יא. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים.

נוכח הצהרתו של הנאשם כי אין בידו כעת רישיון נהיגה להפקדה, הנני מורה כי הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 22.8.2022 בשעה 12:30.

יב. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע במשך שנתיים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דגימות, חולצה, כלי עבודה, כבלים ותיק בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

ניתן בזאת צו להשבת המוצגים לבעלים - טלפון ומטען.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשפ"ב, 22/05/2022 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי. הובהר לי כי ככל שאעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשעתי במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 15,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 מאי 2022, בהעדר הצדדים.